

I. Disposicions generals

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

- 3812** *CORRECCIÓ d'errada al Reial decret 1432/2003, de 21 de novembre, pel qual es regula l'emissió pel Ministeri de Ciència i Tecnologia d'informes motivats relatius al compliment de requisits científics i tecnològics, a efectes de l'aplicació i interpretació de deduccions fiscals per activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica. («BOE» 53, de 2-3-2004.)*

Havent observat una errada al Reial decret 1432/2003, de 21 de novembre, pel qual es regula l'emissió pel Ministeri de Ciència i Tecnologia d'informes motivats relatius al compliment de requisits científics i tecnològics, a efectes de l'aplicació i interpretació de deduccions fiscals per activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 286, de 29 de novembre de 2003, i en el suplement en català número 24, d'1 de desembre de 2003, es procedeix a fer-ne la rectificació oportuna referida a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 4912, primera columna, article 4, apartat 2, penúltima línia, on diu: «al director d'aquest organisme públic», ha de dir: «al director general d'aquest organisme públic».

MINISTERI D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORT

- 3949** *REIAL DECRET 285/2004, de 20 de febrer, pel qual es regulen les condicions d'homologació i convalidació de títols i estudis estrangers d'educació superior. («BOE» 55, de 4-3-2004.)*

L'article 149.1.30a de la Constitució atribueix la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals a la competència exclusiva de l'Estat. Al seu torn, l'article 36.2.b) de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, assenyala que el Govern ha de regular, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, les condicions d'homologació de títols estrangers d'educació superior.

Aquesta matèria s'ha regit fins avui pel que disposa el Reial decret 86/1987, de 16 de gener, dictat en despla-

gament de la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària. Es tracta d'una norma amb més de 15 anys de vigència que ha de ser adequada a un context normatiu, social i educatiu radicalment diferent. D'altra banda, en aquests anys s'ha acumulat una important experiència, que es pot aplicar per tal de redefinir determinats aspectes i afrontar les noves situacions que s'han generat en aquest temps.

En primer lloc, és important destacar la incidència de la plena incorporació d'Espanya a la Unió Europea i la subsegüent aplicació dels mecanismes de reconeixement professional de títols i d'harmonització de determinades formacions en virtut de les directives comunitàries. En aquest sentit, l'impuls de la mobilitat els últims anys, tant per mitjà de mesures normatives com de programes concrets, ha incrementat les possibilitats de desplaçament per als espanyols amb la finalitat de realitzar estudis totalment o parcialment en altres països.

Així mateix, estem en un context de modificació de la normativa que afecta l'educació superior tant en el marc de la Declaració de Bolonya com de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats. En aquest sentit, aquest Reial decret incorpora els elements innovadors d'ambdós processos que permeten agilitzar el procediment d'homologació de títols estrangers d'educació superior.

Espanya, a més, ha passat a ser un país receptor de població estrangera, i aquest factor implica per si mateix un canvi social que es manifesta en un augment molt important del nombre de sol·licituds d'homologació de títols universitaris estrangers. Aquest increment no és merament conjuntural, sinó una tendència que es mantindrà en un futur previsible.

En aquest context, és necessari donar una resposta eficaç a problemes sorgits de la pràctica administrativa concreta en aquest àmbit i que s'han anat detectant els darrers anys. El sistema d'homologació ha d'atendre principalment dues finalitats concurrents. L'una es refereix als titulats a l'estranger, als quals d'aquesta manera se'ls permet veure reconeguda a Espanya la seva formació. L'altra afecta el conjunt de la societat espanyola i està dirigida a fer que la incorporació d'aquests titulats s'efectuï amb les garanties adequades, en peu d'igualtat amb les exigències requerides als titulats pel sistema educatiu nacional. La conjunció d'ambdues finalitats en el sistema d'homologació i de convalidació que regula aquest Reial decret possibilita així mateix que el nostre país es beneficiï de la incorporació de titulats estrangers ja formats.

D'altra banda, el sistema que dissenya aquest Reial decret concep l'homologació no com una identitat absoluta quant a les denominacions o els continguts dels programes formatius, ja que això conduiria a la denegació de la major part de les sol·licituds d'homologació, sinó com una equiparació entre la formació sancionada pel títol estranger i la que proporciona el que pot ser el corresponent espanyol.

El Reial decret mira de donar resposta a la creixent mobilitat que necessita tenir el suport dels títols acadèmics. Per això, es regula la possibilitat de declarar l'homologació no